

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

România liberă

Simbătă

12 august

1967

COOPERAREA—
ATRIBUT AL
INDUSTRIEI
MODERNE

— Interviu cu Ing. Gheorghe Oprea

adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini —

Deși poartă marca unei singure întreprinderi, tractoarele, autocamioanele, navele, vagoanele etc. sînt produse complexe la a căror realizare participă cu aceeași răspundere zeci de întreprinderi din întreaga țară. Acest fapt presupune perfecționarea continuă a relațiilor de cooperare și o atenție îndrumare din partea forului tutelar. În acest sens ne-am adresat tovarășului inginer GHEORGHE OPREA, adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini, cu rugămintea de a ne vorbi despre rolul ministerului în perfecționarea relațiilor de cooperare.

— Asimilarea și fabricarea produselor de mare complexitate, la care concurează un număr însemnat de întreprinderi aparținând diverselor ministere și sfaturi populare, impun o coordonare minuțioasă, care se extinde la toate nivelele de conducere ale acestora. În acest scop s-au constituit Comisiile de coordonare pentru fabricarea unor produse importante ca: autovehicule, tractoare, nave, vagoane s.a.m.d.

Experiența acumulată pînă în prezent ne-a permis să dăm un caracter mai larg activității Comisiilor de coordonare, să le transformăm din organe de urmărire a desfășurării producției în organisme ca preocupări complexe. Ele analizează minunț problemele legate de organizarea producției, de stabilirea tehnologiei de fabricație a tuturor elementelor ce formează obiectul cooperării, de organizarea unor schimburi de experiență și de ajutorare reciprocă precum și de urmărirea comportării produselor în exploatare.

— Ziarul nostru într-o serie de articole, a constatat că unele Comisii de coordonare își limitează activitatea numai la gestionarea trimiterii la fabrică a desigur a muncii efective de rezolvare operativă a greutăților. Ne interesează dacă ministerul a intervenit pentru a imprima

Comisiilor un alt stil de muncă?

— În ultimul timp activitatea de cooperare s-a îmbunătățit, rezultatele fiind concretizate în îndeplinirea sarcinilor de plan la toate nivelele de coordonare. Astăzi între ședințele Comisiilor de coordonare, secretariatele acestora urmăresc și controlează realizarea sarcinilor stabilite aducînd la cunoștință din vreme, atît conducerii uzinelor de coordonare, cît și colaboratorilor unele nerezolvate în vederea dirijării eforturilor pentru recuperarea rămănelor în urmă. În viitor, urmărirea se va face pe sistemul fazelor intermediare, raportate într-un grafic, metodă experimentală în alte domenii de activitate și care considerăm că va da cele mai bune rezultate. Uzina de coordonare trebuie să dea exemplu în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor care îi revin pentru acordarea asistenței și colaborării tehnice în scopul rezolvării problemelor de fabricație și de calitate a produsului în cazul în care colaboratorii întâmpină greutăți.

— Din cele spuse rezultă că experiența acumulată a fost generalizată. Atunci de ce două Comisii de coordonare vecine, tutelate de aceeași direcție generală cum sînt Comisiile de coordonare de la „Tractorul” și „Steagul Roșu” aplică metode de muncă diferite?

— Desigur că specificul producției impune și metode diferite de muncă. Totuși s-a dovedit că printr-o mai atentă coordonare din partea noastră, experiența unuia colectiv poate fi imbrățișată foarte bine și de alte colective.

— În anul 1966 au existat diferențe în ceea ce privește rezultatele obținute la cele două uzine. Începînd din trimestrul IV 1966, printr-o nouă orientare a

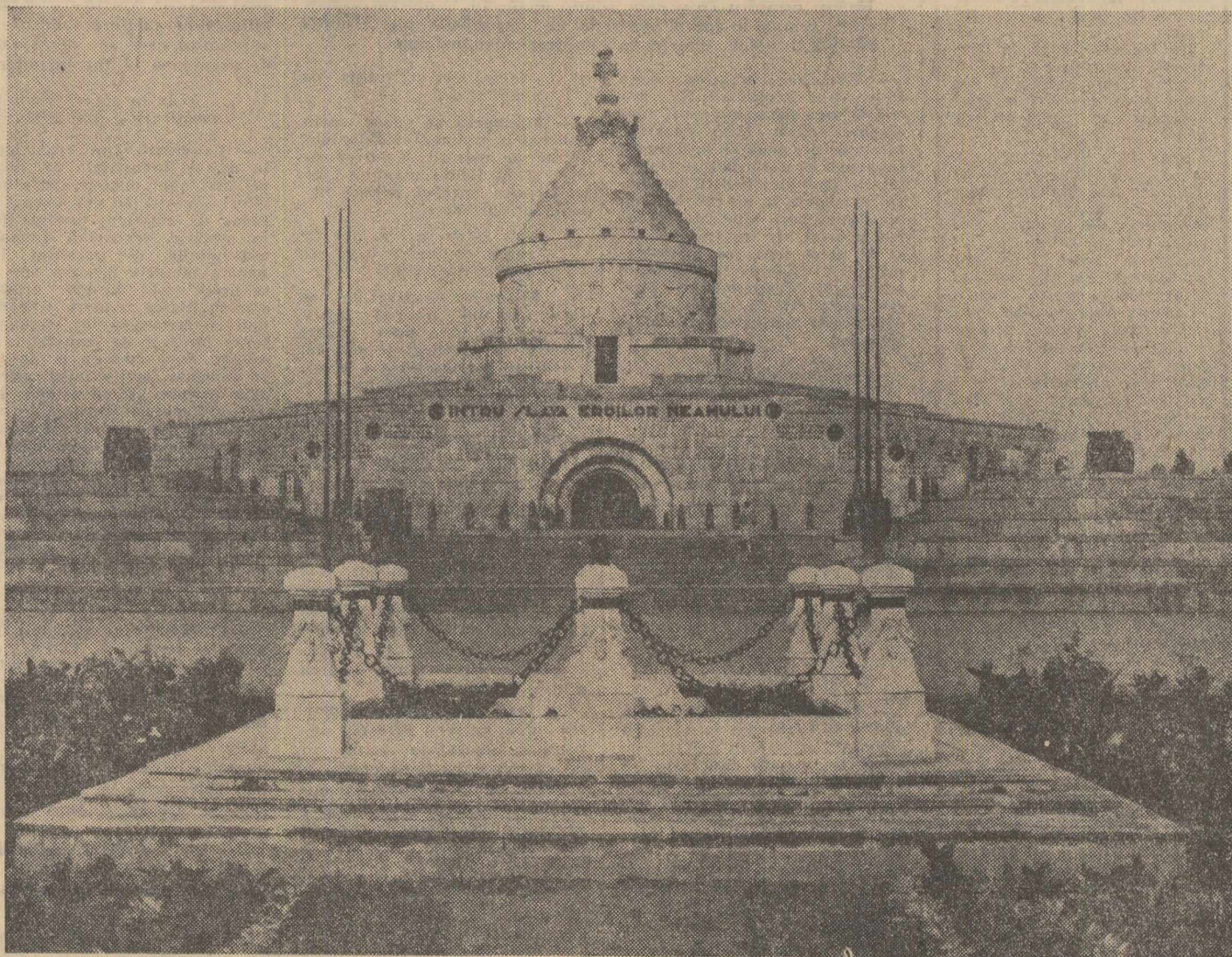
ANTON DROST

(Continuare în pag. a 5-a)

Posturile noastre de radio și televiziune vor transmite astăzi, 12 august, în jurul orei 17 manifestările în care vor avea loc la Mărășești, cu prilejul aniversării eroilor bătălii din vara anului 1917.

AL CORNESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

Mausoleul de la Mărășești

ORDINUL
Ministrului Forțelor Armate
ale
Republicii Socialiste România

Anul acesta, poporul român aniversază împlinirea a 50 de ani de la eroicele bătălii din iulie — august 1917 de la Mărășești și Oltuz, care au înscris în istoria noastră națională pagini de glorie nepieritoare.

În apriga înclăstare cu trupele invadatoare ale coaliției Puterilor Centrale, care volau să cotopească și ultima fișie din pămîntul nostru strămoșesc, armata română a format un zid de netrecut de care s-au zdrobit atacurile dușmanului. Purtînd în inimi tradițiile luminoase ale plășilor lui Ștefan cel Mare, ale ostenilor lui Mihai Viteazul, ale dorobanților, vînătorilor și roșiorilor de la 1877, ostașii români au săvîșit fapte legendare de eroism și vitejie. În lupta lor neînfrîcată, unitățile de pe front au fost larg susținute de masele populare, care au dovedit un înalt spirit de sacrificiu și abnegație.

Glorioasele bătălii purtate de ostașii români în vara anului 1917 vor rămîne în veac un simbol al eroismului poporului nostru în lupta pentru independența și libertatea țării. Pilda eroilor de la Mărășești și Oltuz, care nu și-au preocupat nici singele, nici viața pentru păstrarea ființei noastre naționale, constituie pentru generațiile de azi un minunat exemplu de slujire cu devotament a patriei, un puternic îndemnul în munca constructivă și în lupta pentru progresul și civilizația. Înțeleptele învățăminte deosebite de ostașii români înarmă cu o jumătate de veac își găsesc azi afirmarea în activitatea neobosită, plină de răspundere a militanților forțelor noastre armate, pusă în slujba apărării cuceririlor revoluționare ale poporului, independenței și suveranității Republicii Socialiste România.

Cu prilejul aniversării a 50 de ani de la marea epopee a Mărășeștilor și Oltuzului,

ORDON:

În ziua de 12 august 1967, la Mărășești se vor trage în semn de salut 21 salve de artilerie.

*

Glorie eternă eroilor de la Mărășești și Oltuz care au luptat cu înfăptuire și demnitate pentru apărarea țării! Trăiască și înflorească scumpa noastră patrie — liberă și independentă — Republica Socialistă România!

Ministrul Forțelor Armate
ale
Republicii Socialiste RomâniaGeneral-colonel
ION IONITASînt încă locuri goale
pe rețetă inventivității

Unde luăm masa de prînz? Unde dorim?... am răspunde noi. În orice oraș din țară vă așteaptă locuri unde puteți servi mîncarea preferată.

Dar dacă vrem să fim serviți cit mai rapid? Formele de servare modernă, care au calitatea de a fi rapide, sînt introduse și ele în toate orașele (am putea răspunde). Cum funcționează? Aceasta e altă problemă, care ține de... specific. Specific de preocupare, de pricepere, de fantezie și străduință. La Cluj, multor restaurante din centrul orașului le este specifică o servare rapidă și civilizată; din Sibiu nu pletă fără o plăcută amintire despre cunoscutul restaurant „Unicum”; la Craiova, apreciez serviciile unităților expres, ale restaurantului cu autoservire „Predeal”, ale lactobarurilor Doina și Făgăraș sau ale restaurantului-pensiune. Specificul acesta are însă caracteristici atît de diferite! Depinde deci unde ne aflăm la ora prînzului.

Dacă ar fi să credem în urstoaie, am da lipsa unor restaurante cu servare rapidă (expres, meniu fix, pensiune, autoservire) pe seama celor rele, care

s-or fi răzbuțat probabil că n-au fost chemate la inaugurarea unor cartiere noi și le-au urstă să fie lăuate de locuitori de acest fel. Rele s-au dovedit

atunci cînd au vădăvit unele cartiere ieșene (Socola de pîldă) de prezenta unei ospătării. Așa de cu foc au urst, că nu mai reușesc cei din alimentația publică hunedoreană să dezlege o situație care se perpetuează în cartierul Goidu din Deva. Lucrăm aici, citeva sute de constructori, dar oamenii n-au nici cantină, nici bufet expres, nici altfel de unități de alimentație publică unde să poată lua masa. Ca să ajungă la cantina amplasată la sediul grupului de sanitar nr. 1, sînt nevoiți să vină cu autobuzele, tocmai de la celălalt capăt al orașului. Explicații asemănătoare ar trebui să dăm și faptului că unele cartiere clujene (Grigorescu, Gheorghieni, cel industrial, unde se

(Continuare în pag. a 5-a)

În pag. a 3-a:

GLORIA MĂRĂȘEȘTILOR
— Evocări ale marii epopei —

Pentru micromotoarele de la Pitești

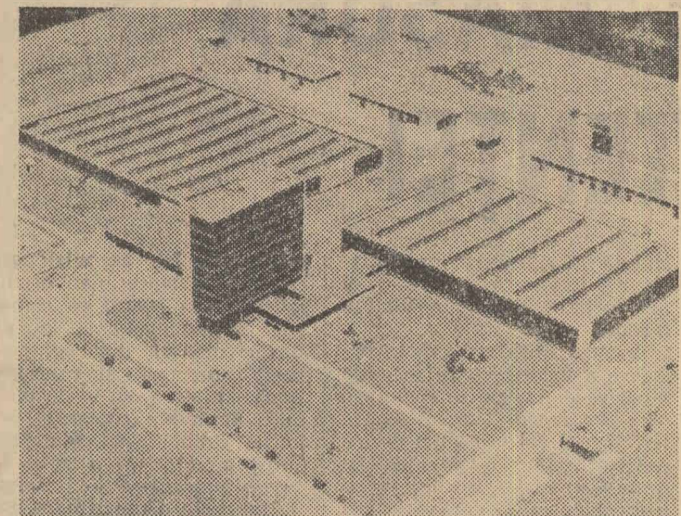
Un spor de turăție
de peste două luni de zile

Pe drumul internațional E 15, înainte de a intra în Pitești, călătorul care vine dinspre București, este întâmpinat de șantierul fabricii de micromotoare. Anul trecut, aici, pe o suprafață de aproape 10 ha se băteau primii fărșuci; azi, noul obiectiv industrial se află în preajma producției primelor micromotoare. Fiind de puteri mici ele vor fi folosite în construcția ventilatoarelor, aspiratoarelor de praf, masinilor de spălat rufe, frigiderelor, stergătoarelor de parbriz etc. Anual de pe benzile de montaj ale fabricii vor ieși 550.000 de asemenea motoare.

De puțin timp constructorii

potrivă conjugarea eforturilor constructorilor cu cele ale beneficiarilor, școlarizarea din timp a cadrelor care vor deservii complicate mașini, pregătirea din vreme a documentației tehnice necesare, executarea, în alte întreprinderi similare a prototipurilor primelor sortimente, ca și începerea înainte de termen a lucrărilor de montare a utilajelor.

Experiența dobîndită de constructor la ridicarea primelor hale de producție și faptul că cea de-a doua hală a fost începută în avans, atestă efortul făcut de acesta pentru scurtarea termenelor de dare în funcțiune a noilor obiecti-

Macheta fabricii de micromotoare

au predat principala hală de producție montorilor. Zeci de mașini, de înaltă tehnicitate, au și intrat în rodaj tehnologic. Paralel se pregătesc sculele și dispozitivele ce vor fi folosite în fabricație. Toate aceste operații sînt executate în avans față de prevederi cu peste două luni.

— Organizarea optimă a desfășurării lucrărilor pe șantier ne-a creat condiții să producem încă din acest an, deci peste prevederi, primele micromotoare, ne spune ing. GHEORGHE PETCU, directorul întreprinderii.

Prin organizare optimă directorul fabricii înțelege deo-

ve industriale, sarcină de mare răspundere ce revine constructorilor din întreaga țară. Dar, atragem atenția constructorului că nu este suficient să ataci lucrările în avans, dacă nu asigurăm și un ritm de lucru corespunzător. Din acest punct de vedere șantierul nostru hale nu se prezintă cu rezultate deosebite. Asadar sînt necesare măsuri pentru intensificarea ritmului de lucru în această perioadă optimă pentru construcții, astfel ca lungimea frontului de atac pentru perioada rece să fie și ea optimă.

D. ANTON

Ministrul afacerilor
externe al Italiei
Amintore Fanfani
a părăsit Capitala

Vineri dimineața a părăsit Capitala, ministrul afacerilor externe al Republicii Italiene, Amintore Fanfani, care, la invitația guvernului Republicii Socialiste România a făcut o vizită oficială în țara noastră. Oaspețele italiene au fost însoțite de Roberto Gaja, director general al afacerilor politice, Luigi Valdettaro della Rochetta, director general adjunct al relațiilor culturale, Alberto Rossi, din direcția generală a afacerilor economice, Salvatore Saraceno, adjunctul șefului serviciului de presă, și Vieri Traxler, consilier.

La plecare, ministrul afacerilor externe al Italiei a fost salutată de Corneliu Mă-

nescu, ministrul afacerilor externe, Vasile Șandru, adjunct al ministrului afacerilor externe, Cornel Burtică, ambasadorul României la Roma, Mircea Bălănescu, ambasador, director în M.A.E., funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

Au fost de față, Niccolo Moscato, ambasadorul Italiei la București cu soția, și membri ai ambasadei.

Amintore Fanfani a fost însoțit pînă la frontieră de Cornel Burtică, ambasadorul României la Roma.

(În pag. a 5-a: Comunicat cu privire la vizita în Republica Socialistă România a ministrului afacerilor externe al Italiei Amintore Fanfani)

ACTUALITATEA
INTERNATIONALĂAviația americană
a bombardat
din nou cartiere
din centrul Hanoiului

HANOI 11 (Agerpres). — Agenția V.N.A. anunță că la 11 august, aviația americană a atacat cartiere din centrul Hanoiului precum și zone situate în împrejurimile orașului. Unitățile locale ale Armatei Populare Vietnameze au doborât două dintre avioanele inamice. Numărul total al aparatelor de zbor ale S.U.A. doborîte pînă în prezent pe teritoriul R.D. Vietnam se ridică la 2162.

GRECIA:

Noi epurări
în rîndul ofițerilor
de poliție

ATENA 11 (Agerpres). — În rîndurile ofițerilor de poliție din Grecia au fost operate noi epurări, informează agenția France Presse, citind Buletinul oficial al guvernului grec. Se precizează că aceste măsuri au afectat 118 ofițeri superiori de poliție.

Ultimul fragment al frizei
Mausoleului din Halicarnas

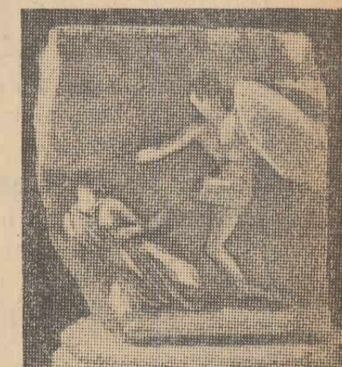
Executînd săpături în vestul Turciei, la Bodrum, pe locul unde se afla celebrul oraș antic Halicarnas, un grup de arheologi danezi a dat recent peste cel de-al 18-lea fragment al frizei renumitului Mausoleu, monumentul funerar al regelui Mausolus, considerat drept una din cele șapte minuni ale lumii antice.

Monument reprezentativ al artei din epoca elenistică, Mausoleul — operă a arhitecților Pytheos și Satyros și a sculptorului Scopas — a fost început pe vremea regelui Mausolus (care a domnit în statul Caria din Asia Mică, între anii 377—353 î.e.n.) și terminat după moartea acestuia, prin griza soției sale Artemisia, aproximativ în anul 353 î.e.n.

Celelalte 17 fragmente ale faimoasei frize se află la British Museum din Londra unde nu se știe exact cum au ajuns, cîrind după descoperirea lor, pe la sfîrșitul secolului trecut.

Pentru a completa acum întreaga friză, British Museum a încheiat un acord cu foru-

rile competente din Turcia potrivit căruia va obține o copie a fragmentului recent descoperit de arheologii danezi, în schimbul cărora muzeul va da Turciei copii după celelalte 17 fragmente ce urmează a fi amplasate pe locul Mausoleului din Halicarnas, respectiv la Bodrum.

În fotografie: cel de-al 18-lea fragment al frizei Mausoleului, reprezentînd o scenă din lupta mitologică dintre greci și amazone.

CARNET

Albastru de Voroneț

Ioan Grigorescu

Elapsulazul, lazurită, singele albastru al munților, pietrificat. E cea mai pură esență a înălțimilor, cremene de ultramarina ce nu naște în hăuri întunecate, ci numai pe creste. Cucerirea ei a cerut de multe ori drept preț roșul singelui omeneș și ura de frate. Un prieten băstinaș din munții Pamirului mi-a povestit despre tragedia morții străbunilor săi, nefericiții stăpîni ai unui zăcămint de lazurită ascuns undeva, la înălțimile frigului veșnic, pe Aopergibil Lumii. Un zid inezpușabil, neted ca palma, înalt pînă la cîlciole de slăvi, zăpăzindu-l drumul spre comoră. Oștiri după oștiri au căzut răpuse, incapabile să ajungă la tărîmul lacului de piatră albastră. Singurii cuceritori care au biruit nețezimea stîncii, un trib de războinici himalaieni, neînfrîntăci călători, au tăiat toate turmele celor de la poalele mîntelui și au lipit carnea vitelor de piatră, pentru ca înghețul veșnic s-o îndoiească. Dar turmele s-au împrăștiat curînd, și pînă la meterezele care susțineau lacul albastru, încercînd cu oghinda spre soare, mai era o lume lăună. Atunci au măceșărit oamenii... Carne de om s-a fost înădăns. Și lacul s-a fost spart cu securile...

Am primit-o în colecțiile

mineraliere ale Vienei și Pragă — piatră de slăvit pentru nestemate — și am mîngîiat îndelung, știind că săvîrșesc o impietate, pereții Voroneșului pe care numai viscoalele și furtunile au dreptul să-i mîngie în voie.

E lapislazul. Cercul pietrificat a fost măcinat în pulbere fină, amestecat cu dresuri de zugrăvi și așternut cu dărmăcie peste moartul freselor spre a se impregna dinădănc în perețele umede. Ultramarinul lazuritei a făcut din zidurile mîndșirii un colosal acvariu în care zboară o lume fabuloasă de sfinți și păcătoși, îngeri cu chip de moldoveni, diavoli cu priviri crunte de spăhii și ieniceri jigăniți ale unor păduri fantastice, domni și domnițe oferind cerurilor cititorii, ca să rămîna pe pămînt armășilor, spre a pămînt tot ceea ce pămîntul românesc putea crea mai sacru, mai înălțător.

Desprins arma de pe fondul imaculat al zăpezii, albastrul acesta e o frîntură din cerul românesc de aurist coborît peste moartul freselor ridicîndu-se din verdele gras al ierburii, către adîncimile compacte, întunecoase, ale pădurilor, albastrul de Voroneț e ca o lacrimă de cristal picurată în abisurile Mării Negre.

(Continuare în pag. a 2-a)

GLORIA MĂRĂȘESTILOR

„Jertfa acelor care la Mărășești nu au precupețit nimic, nici viața pentru apărarea patriei trebuie să constituie pentru întregul nostru popor, pentru tineretul țării, un imbold în muncă pentru înălțarea continuă a patriei noastre pe culmi tot mai înalte ale civilizației și progresului”

NICOLAE CEAUȘESCU

La un post înaintat de observare

EVOCĂRI ALE MARII EPOPEI

LINIA SIRETULUI

Eugen Lovinescu

Că printr-o veche confintă istorică, războiul ne-a curmat țara în două prin linia Siretului, la care nu se gândise nimeni înainte. Fortificațiile de la Nămolosa, Galați trecuseră de mult în galeria curiozităților strategice.

Ne urmărește desigur, o fatalitate istorică. Șase veacuri, această ciudată linie imaginară, care nu are nici o realitate geografică, a rupt trupul neamului nostru de dincoace de Carpați, în două frânturi tragice... Un searbăd pîru ne-a curmat cu un brîu secular.

Minunea de la Marna s-a întîmplat și la noi. La început, nu prin puterile noastre sleite de dezastrul retragerii; dar mai pe urmă, printr-o refacere, care poate fi privită ca un miracol. Minunea noastră s-a întîmplat la Siret. Și niciodată nu cred că suferitele românești să fi fost mai tragice legate de o linie bizară de sate și pîraie, ca cea ce pornea din Josul Galaților, pentru a se ridica pe deasupra Focșanilor, Odobeștilor și Sovelei. Luni de zile am stat cu ochii pironiți pe harta războiului.

Jumătate din țară a căzut, ființa legală a țării a rămas însă slobodă dincolo de malul ridicat al riului... Fala trecutului se întoarce în slavă. Din funia ce gîtuie a devenit brîu de foc și de aur; puncte de infern și de glorie, sate cuprinse în vîlvătaia incendiilor și slavei, pîraie înroșite și imensul rug al Mărășestilor, pe care neamul românesc recules din prima zguduire a războiului, l-a ridicat ca pe un ex-voto al aspirațiilor lui, salbă de pietre, scăpărînd deodată în irigarea obuzelor; calvar al idealului național; cale lactee a faptelor noastre eroice... Iată linia Siretului... Nu trebuie să uităm niciodată. De aceea să se facă tot ce se poate face pentru a se fixa prin monumente, prin conservare de ruine, prin comemorări, această linie hotărîtoare de puncte luminoase.

O ENERGIE FĂRĂ SEAMĂN

Mihail Sadoveanu

Bătălia s-a dezvoltat încet-încet pe un front de 60 de kilometri, de la Siret pînă la Panciu. Nemții dădeau pretutindeni lovitură de berbec. Din cele dintîi zile însă se desamă o primă intenție: străpungere în direcția podului de la Cozmești.

Mase mari de trupe erau concentrate pentru executarea unei asemenea operații — care fără îndoială trebuia să fie fulgerătoare. De obicei reperițiunea asigură succesul. Aceasta am văzut-o și noi, au văzut-o și alții dușmanii noștri, în bătălia de la Mărășești. Douăsprezece divizii au fost aduse pentru această lovitură.

O artilerie care și-a făcut probele pe toate cîmpurile Europei, deslănțuia vijelii nebune de foc și schijă.

Ziua și noaptea, trupele noastre, cu mult inferioare în număr, au ținut piept acestor roșogolări repetate de foc, schijă, gaze și oameni care urlau răzând la mîcel ziua și noaptea, zile și nopți care păreau că nu se mai sfîrșesc, — și care se legau una cu alta într-un fel de atmosferă fumurie, — într-o

umbră tragică de infern. De pe dealuri de deasupra Siretului se vedea cîmpul de bătălie în fum, ceață și nouri negri. Tunurile, zguduiau pămîntul. Mitratierele, puștile, granatele, răcnetele omenești se amestecau, — într-o huruire fantastică, într-o vedenie de apocalips.

Astfel zile și nopți nesfîșite au luptat trupele noastre, cîntă satul Strătescu, Moara Roșie, Moara Albă, Mărășești. După două zile și două nopți, divizii germane au fost scoase din foc și înlocuite cu altele, odihnite. Linile noastre au simțit aceasta după vigoarea atacurilor nouă. Ofițerii și soldații au încrunțat din sprîncene și-au adus între ei lazi noi de granate.

În toată această bătălie, artileria noastră, așezată foarte bine pe stînga Siretului, a bătut coloanele inamice în flanc, rîcînuindu-le pierderi înspăimîntătoare. Batalioane întregi au fost amestecate cu pămînt. Altele treceau, și altele, neistovite. Mai ales în timpul nopților, atacurile se dădeau fără întrerupere. Cerul atunci se umplea de rachete ca de mii de lampioane venețiene. Cu pîlpiiri scurte luminau tragedia și frămîntarea din umbră, în timp ce pretutindeni trăgeau linii de foc exploziile tirurilor de baraj. Pocniturile și clipirile de mitralieră, — păreau un joc vesel în această monstruoasă simfonie.

Timp de aproape două săptămîni, cît a ținut bătălia, soldații noștri au fost neodormiți și neobosiți. Au respins atacuri,

au contraatacat, s-au bătut cu o energie înfricoșată. Această energie fără seamăn, poate fără precedent în anele războiului de față, este cel mai mare titlu de glorie al oștirii noastre.

În unele locuri împinși îndărăt, covîrșiți în alte părți, soldații și ofițerii nu și-au pierdut niciodată cumpătul. Pas cu pas retrăgîndu-se, au luptat. S-au aprit, au contraatacat iar. Sufletul lor credincios pămîntului străbun și violenta amărăciunii lor au izbucnit într-o putere așa de năpraznică, încît inamicul la urmă, cu tot numărul, a trebuit să se oprise să sleit.

Se știe că răniții veneau foarte grăbiți la posturile de prim-ajutor, — li se făceau pansamentele și se întorceau îndată la loc, îmbucînd din mers o bucată de piine. „N-avem vreme de stat; n-avem vreme!”. Nu-mai pe cei cu mai multe răni și cu lovituri grave îi puteau opri medicii.

Unde părți din trupele noastre au fost copleșite de număr, a rămas locul însemnat cu mormane de cadavre.

Capitanul G. din regimentul 8 de infanterie e vestit că trebuie să se tragă îndărăt, deoarece e amenințat spatele batalionului pe care-l comanda.

— Consemnul meu e să lupt pe această poziție pînă la ultimul om, răspunde el simplu. Nu mă retrag fără ordin scris!

Înconjurată, băieții capitanului G., s-au bătut cumplit. Au căzut unul cîte unul; a căzut și capitanul; au căzut toți.

Aceste sînt pilde puține numai din marea epopee pe care a trăit-o armata românească în cruntele zile și nopți de la Cozmești și Mărășești.

Muntele Unghureanu, 26 iulie 1917. Peste noapte, nemții s-au mai potolit, dar astăzi s-au sculat de vreme, trimițîndu-ne din zori salutul lor, o grindină de obuze, care răpăie în cîrmeșul muntelui. Artileria noastră varsă asupra noastră foc de pară. De bună seamă că dușmanul pregătește un atac și un brîu de foc să nu ne mai poată veni la nevoie ajutoare. Obuzele de 205 mm scot copaci din rădăcini, sfarmă codrul Stejarilor goști plesnesc în bucăți. Fîntîi arteziene se fac în secunde. Vezuviul se mută aici și își deschide craterul aruncînd lavă din mîruntaiele pămîntului. Rapote de sfărîmături de stînci și schije, căzute din cer, fac să dăduie muntele. Pretutindeni se încrucișează fulgerele și se aud cutremurele de pămînt. Fumul închide răsuflarea. Ochii lacrimăază. În vijelile firele telefonice se rup și se leagă pînă la prînz iarși, apoi nimeni nu mai cîntăză să le prîndă. E de prisos. Pe la ceasul 3, după prînz, la flancul stîng al regimentului nostru spre valea Oituzului, jăcînesc deznădăjduite mitralierile noastre, dar jăcînitul lor se pierde în haosul de foc și tier. De peste culmi încearcă să se strecoare o brumă de trupe de ajutor spre Oituz, dar se învalie în fum și pulbere, în grindina de

PRIN FOC ȘI FIER

Camil Petrescu

obuze. Zboară haine în aer. Nu mai știu ce se petrece. Peste tot frîntul e un iad.

Virtul Unghureanu a fost pentru mine un caz de conștiință și m-a chinat ani și ani, în urmă. Am citit deci o imensă literatură de război, iar biblioteca mea cuprinde mari rafturi întregi cu asemenea lucrări. Am vrut să știu cît se poate amenința în

dura, cît s-a îndurat pe celelalte fronturi, apusene, iar concluziile la care am ajuns mi-au servit ca puncte de plecare în judecările exprimate mai tîrziu, cîci știu oștiți că MAI MULT DECît A PUTUT SĂ INDURE SOLDATUL ROMÂN, NU SE POATE OMENESTE ÎNDURA ȘI NICI NU S-A ÎNDURAT.

Acum totul e lichidat pentru cei care au fost acolo. S-a creat o nouă „realitate”. Pe dealul Unghureanului pasc oile și fac excursii „plăisiriști” Slănicului. Li se arată locul de luptă, dar nu cred să li se arate și cîmilitre, pentru că nu a fost aproape nimic de îngropat. Cei peste 300 de morți au avut pînă și oasele măcinate. Nu sînt ca apa Oituzului care tot mai curge, nu sînt ca vinul care tot mai bate, nu sînt ca soarele care luminează încă pe vizitatori. Mormintele lor e doar un cîmilitre de hîrle și cerneală. O idee, mai puțin decît o amintire, e tot ceea ce a rămas din ei. Nu mai vor nimic, nici măcar o recunoaștere abstractă. De altfel, chiar dacă nu ai pierit toți cei de atunci, între nimeni dintre cei ce au supraviețuit și ființele lor de azi nu mai e identitate... Sensurile reale sînt valabile numai pentru cei integrați deveniri, pentru românismul care durează în substanțialitate...

ȚI-AI SCRIS ISTORIA

Ion Agărbiceanu

Văzut-ai un atlet luptînd și biruind avînd în spate o piatră de moară și atîrnîndu-i grei bolovani de mîini și de picioare? Văzut-ai vreun viteaz care să cuteze a se lua la luptă cu uriașul pe spinarea ascuțită și prăpăstioasă dintre două prăpăstii?

Oastea țării mele a fost Samson de care nu s-au putut apropia dușmanii, de care s-au apropiat să lege prietenii de care ea n-a avut pentru ce se teme. Și cînd dușmanului i s-a părut că o are în mină, s-a

prăbușit sub mina răzbuunătoare a aparătorului pămîntului străbun. Oastea țării mele a fost viteazul care, cu grea piatră de moară în spate, cu grei bolovani atîrnîndu-i de mîini și de picioare, a biruit pe dușmanul slobod și sigur în toate mișcărilor sale.

Oastea țării mele a fost viteazul care a cutezat să ia

DIN PIEPTURILE LOR, ZID DE APĂRARE A ȚĂRII

Eugen Herovanu

Ori de cîte ori o mîrturie nouă îmi evocă glorioasele zile de la Oituz, din Vrancea și din Valea Siretului, lacrimi calde îmi iple ochii.

Istoricii vor desluși la timp, dacă din punctul de vedere al artei militare, bătălia de la Mărășești poate fi pusă alături de marile ciocniri din Apus și dacă luptele de la Mărășești vor forma sau nu una din datele mari ale Războiului popoarelor.

Pentru noi, care am urmărit în friguri, și cu zi, oră cu oră, singeroasa dramă de acolo, nimic nu ne poate mișca mai mult, decît eroismul nebiruit și senin al celor ce-au făcut din piepturile lor zid de apărare a țării.

Cu vioara sa George Enescu a căutat să aline durerile răniților. Fotografia îl prezintă în timpul vizitei la un spital, în vara anului 1917

VITEJI AU FOST FLĂCĂII ȚĂII O PATRIA MEA FRUMOASĂ!

Vasile Părvan

Viteji au fost flăcăii țării, o Patria mea frumoasă, pretutindeni unde și-au apărât moșia de năvala dușmană. Dar nicăieri suferitele lor n-au ars de un foc mai mistuitor ca la Mărășești... Aici ei n-au mai avut nici speranța înaintării, nici credința răminerii pe loc. Și totuși flăcăii țării n-au dat înapoi; împresurați, s-au despresurat; minajii înapoi, s-au întors îndărăt. Ca Făt Frumos cu Smeul Smeilor, ei au luptat lupta dreaptă a vitejiei și avînd în ei voința neștrămutată de a

învinge, sau de a muri, ei au invins. Au invins, pentru că a muri nu puteau; căci în sufletul lor era acum puterea tuturor strămoșilor, era viața nemuritoare a rasei dacoromane. Ca învăluiți în propriile giulgiuri, încă din viață, așa au apărut ei în ziua de hotărîre a bătăliei, în strămoșeștiile lor haine albe de țărani ai ogoarelor roditoare, în fața dușma-

nului îngrozit de puterea mereu renăscută și mereu mai nestăpînită a asalturilor lor. Ingenunchiați, voi ce-ați rămas în viață, înaintea maiestății celor ce au căzut la Mărășești!

Morții noștri, scumpii noștri morți, ne îndeamnă să luptăm spre a nu lăsa ca jertfa lor să fi fost zadarnică. Ei au dat viața lor. Dar pentru ca viața aceasta să fie fructificată în viitor, e așteptată munca noastră.

R.A.U. și Izraelul au acceptat încetarea activității militare în regiunea Canalului de Suez

Raportul generalului Odd Bull către U Thant

NEW YORK 11 (Agerpres). — R.A.U. și Izraelul au acceptat încetarea oricărei activități militare în regiunea Canalului de Suez, inclusiv a navigației prin canal, pe o perioadă de o lună, începând din 27 iulie.

Această comunicare este cuprinsă în raportul prezentat secretarului general al O.N.U., U Thant, de către generalul

Odd Bull, șeful Comisiei O.N.U. pentru supravegherea armistițiului în Orientul Apropiat.

În raport se arată, de asemenea, că părțile au acceptat numai circulația navelor aparținând autorității Canalului, precum și a celor ce aprovizionează vasele blocate de la începutul ostilităților.

Intervenția în treburile altor state constituie o amenințare la adresa păcii

CUVÎNTUL DELEGATULUI ROMÂN ÎN COMITETUL SPECIAL O.N.U. PENTRU CODIFICAREA DREPTULUI INTERNAȚIONAL

GENEVA 11 (Agerpres). — În continuarea lucrărilor Comitetului special al O.N.U. pentru codificarea principiilor de drept internațional, a fost examinat „principiul privind obligația statelor de a nu interveni în treburile țării de jurisdicție internă a unui stat conform Cartei”. Delegatul român, dr. Edwin Glaser a arătat că „principiul neintervenției, ca și celelalte principii de bază ale legalității internaționale, este expresia unei cerințe obiective ca fiecare națiune să fie stăpina destinului său, ceea ce constituie condiția esențială a dezvoltării normale a relațiilor internaționale.

Experiența ultimilor ani — a spus vorbitorul — arată că in-

tervenția în treburile interne ale altor state constituie o amenințare gravă la adresa păcii și uneori prefăcează acțiunile tinzând la subjugarea altor popoare și state”. Delegatul român a arătat că formularea principiului neintervenției trebuie să asigure acestuia caracterul de universalitate care este recunoscut suveranității și independenței naționale, egalității și dreptului popoarelor de a-și hotărî singure soarta. Aceasta pentru a se putea asigura primatul justiției în relațiile internaționale, a se exclude dominația forței și a se deschide larg posibilitatea țărilor mici și mijlocii de a-și afirma personalitatea și inițiativele lor.

Cuvîntarea radiotelevizată a președintelui de Gaulle

PARIS 11 (Agerpres). — În cuvîntarea rostită joi la posturile de radio și televiziune, președintele de Gaulle a declarat că primul dintre obiectivele politicii Franței este Pacea. Întrucît pentru atingerea acestui obiectiv este nevoie, în exterior, de o activitate energetică și neîntreruptă ea trebuie să fie desprinsă de orice acie de supunere față de străinătate — a subliniat vor-

bitorul. „Totodată, pe plan intern, pacea necesită pregătirea unor mijloace de apărare, responsabilizate epocii”. El a trecut în revistă o serie de acțiuni întreprinse de Franța printre care încetarea „luptelor zadarnice” din Algeria, stabilirea unor relații noi cu fostele colonii franceze din Africa, îmbunătățirea relațiilor cu R.F. a Germaniei, înlocuirea „încordării de ieri cu Europa răsăriteană prin relații cordiale și rodnice”, stabilirea relațiilor cu Republica Populară Chineză, „Noi înfărmăm — a spus vorbitorul — orice intervenție armată din partea oricărui stat asupra teritoriului altora, așa cum se întâmplă totmai în Asia de sud-est și Orientul Mijlociu”.

Referindu-se la sistemele de alianțe existente în prezent, președintele a subliniat că, retrăgîndu-se din N.A.T.O., Franța s-a desprins din situația de supunere față de S.U.A. În acest mod, ea „nu se va trezi eventual antrenată într-un conflict care nu ar fi al ei și în nici o acțiune de război pe care ea nu o va dori”. Vorbitorul a arătat, de asemenea, că Franța este astfel în măsură să practice „înțelegerea și colaborarea, singurele mijloace de a realiza securitatea continentului european” și să sprijine „dreptul fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta”, condiție imperativă „a înțelegerii internaționale, baza neapărat necesară a unei adevărate organizări a păcii”.

Relevînd că „astăzi independența nu poate exista fără progres”, președintele a menționat diverse acțiuni ale guvernului francez care, după părerea sa, asigură progresul economic al țării.

Conferința de solidaritate latino-americană și-a încheiat lucrările

HAVANA 11. — Corespondentul Agerpres, V. Stamate, transmite: La Havana au luat sfîrșit lucrările primei Conferințe a OLAS. În ultima sesiune plenară s-a dat citire Declarației generale a conferinței. Printre altele, declara-

ția face un apel la solidaritatea tuturor popoarelor latino-americane, la unitatea și solidaritatea cu țările socialiste, cu muncitorii din țările capitaliste, cu mișcările de eliberare din Asia și Africa, cu lupta pentru drepturi sociale a populației de culoare din S.U.A. Au fost aprobate rezoluțiile prezentate de comisiile, printre care rezoluția de solidaritate cu poporul vietnamez, de solidaritate cu revoluția din Cuba și altele.

Conferința a adoptat statutul Organizației latino-americane de solidaritate conform căruia în viitor conferințele OLAS vor fi convocate o dată la doi ani. În perioada dintre conferințe, organizația va fi condusă de un comitet permanent cu sediul la Havana. La ședința de închidere, Fidel Castro, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cuba, și prim-ministru al Cubei a rostit o cuvîntare.

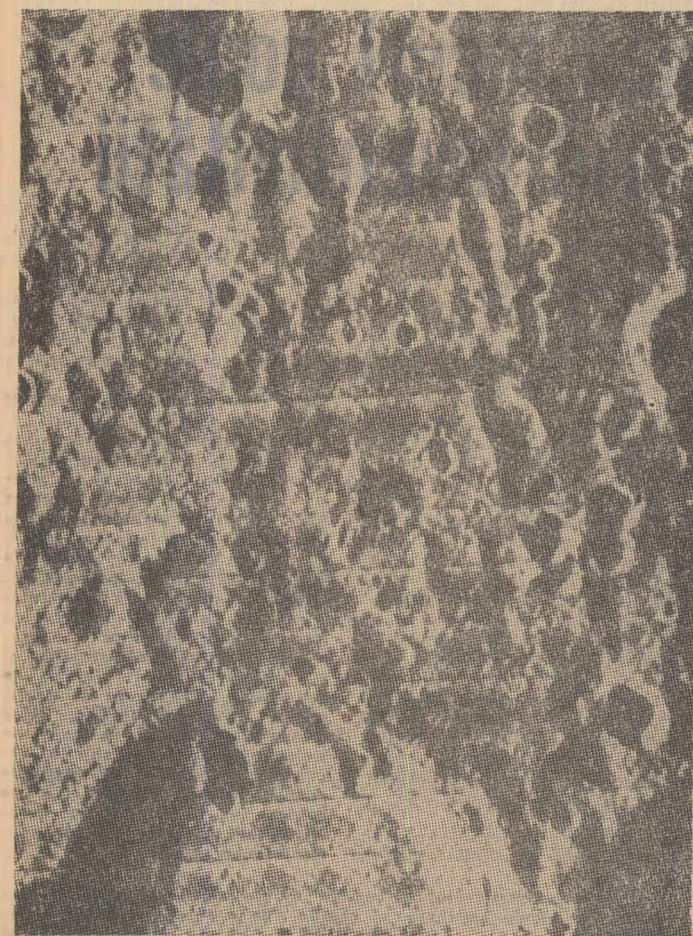
feri reduceri substanțiale. Agenția France Presse relatează că măsurile adoptate nu vor fi puse în practică decît după o prealabilă discuție cu aliații din N.A.T.O. și după dezbaterile din Bundestag. Pe marginea acestor probleme vor avea loc discuții cu prilejul vizitei cancelarului Kiesinger la Washington săptămîna viitoare.

BONN: Discuții privitoare la economiile bugetare

BONN 11 (Agerpres). — Cancelarul R. F. a Germaniei, Kurt Georg Kiesinger, a discutat cu cîțiva membri ai guvernului și cu comandanți su-

premi ai armatelor terestre, aeriană și navală, probleme privind asigurarea unor economii la buget, în special în domeniul apărării, fără însă ca efectivele militare și potențialul Bundeswehrului să su-

Fața invizibilă a Lunei

Camera lunară americană „Lunar Orbiter-5” continuă fotografierea suprafeței satelitelui natural al Pămîntului, urmînd a-și încheia misiunea la 18 august. După ce a luat o serie de imagini ale părții invizibile a Lunei, „Lunar Orbiter-5” a trecut la fotografierea a 36 de puncte de interes științific și a opt zone considerate de specialiștii americani ca deosebit de adecvate așezării viitoarelor nave cosmice. Iată una din imaginile feței invizibile a Lunei luată de „Lunar Orbiter-5”, de la o altitudine de circa 3.000 km de solul lunar. Ea reprezintă o serie de crătere a căror dimensiune se consideră a fi de la 120 pînă la 180 km.

Nava școală „Mircea” la Portsmouth

Nava școală „Mircea” și-a încheiat vizita în Marea Britanie. În timpul celor trei zile cit nava a fost ancorată în portul Portsmouth — o vedere în fotografia pe care o reproducem din ziarul britanic Times — marinarii români au vizitat orașul, nava muzeu „Victory”, capitala britanică și alte orașe din sudul țării. Un numeros public din localitate a asistat la plecarea navei „Mircea”.

În cîteva rînduri

• UN GRUP DE EXPERTI, creat de Comisia O.N.U. pentru drepturile omului, s-a întrunit la Geneva pentru a examina raportul cu privire la tratamentul inuman la care sînt supuși deținuții politici aflați în detenție în R.S.A.

• PRIMUL-SECRETAR AL C.C. AL P.M.S.U., János Kádár, și-a încheiat vizita de trei zile în regiunea Fejér din vestul R. P. Ungare. Joi după amiază, în cadrul unui miting care a avut loc în orașul Székesfehérvár, el a vorbit despre unele probleme actuale interne și internaționale.

• LA FESTIVALUL INTERNAȚIONAL PENTRU PACE, care a început la Istanbul, participă peste 600 de studenți, reprezentînd 11 țări, printre care și ansamblul artistic al Uniunii Asociației Studenților din România.

• A FOST COMEMORATĂ, la Paris, cea de a 23-a aniversare a grevei patriotice declanșată de feroviarii francezi la 10 august 1944, grevă care a dat semnalul insurecției împotriva trupelor hitleriste.

• CONSTRUCTIA UNEI NOI FABRICI DE CIMENT a fost terminată recent în apropierea orașului bulgar Plevna. Capacitatea anuală a noului obiectiv industrial va fi de 450.000 tone ciment.

• MUZEUL VEST-GERMAN KESTNER din Hamburg a intrat de curînd în posesia unei interesante statuete din lemn,

al cărei suris se aseamănă cu al celebrei Mona Lisa. La început s-a crezut că este vorba de o creație recentă, dar analize ultra moderne efectuate de curînd au arătat că frumoasa statueta are o vîrstă de 400 de ani. Lucrările de restaurare au dat la iveală o operă artistică autentică, după cum se poate vedea din fotografia de mai sus.

• STOCURILE DE CÂRBUNE VEST GERMAN au crescut la 22.098.900 tone. Exporturile de cărbune vest-germane în țările membre ale C.E.C.O. au scăzut considerabil.

• PRESEDINTELE CABINETULUI DE MINISTRI al R.P.D. Coreene, Kim Ir Sen, a primit vineri pe prietul Norodom Phurissara, ministrul afacerilor externe al Cambodgiei, cu care a avut o convorbire prietenească.

• CEL MAI RAPID TREN DIN LUME, expresul „Hikari” din Japonia, a transportat în cele 1.000 de zile de la punerea sa în funcțiune peste 100 milioane de călători. Media zilnică a pasagerilor transportați: 110.000!

Un ghid despre ROMÂNIA apărut la Londra

LONDRA 11. — Corespondentul Agerpres, Liviu Rodescu, transmite: Editura engleză Garnstone Press L.T.D. — a scos de sub tipar volumul „România — ghid complet”, de Peter Latham, în care autorul prezintă publicului o imagine cuprinzătoare a României.

Cu acest prilej, Gheorghe Ionel, șeful serviciului O.N.T. la Londra, a oferit un cotei, la care au participat membri ai parlamentului, directori și reprezentanți ai unor edituri britanice, case de difuzare a cărților, agenții de turism, ziariști.

Deputatul Richard Crawshaw a împărtășit asistenței impresiile sale din recenta vizită făcută în România.

Luînd cuvîntul, lordul Snow, cunoscut scriitor britanic, a subliniat importanța turismului ca mijloc de apropiere între oameni și țări.

NIGERIA: Provincia de centru-vest controlată de trupele biafreze

Generalul Gowon a ordonat „război total” împotriva Biafrei

LAGOS 11 (Agerpres). — Provincia de centru-vest a Nigeriei a trecut sub controlul trupelor, care s-au răsculat, și a unităților militare biafreze, a declarat un purtător de cuvînt al guvernului federal, citat de agenția Reuter. Postul de radio Enugu informează că garnizoanele din principalele orașe ale provinciei de centru-vest au „capitulat în întregime”.

Trupele biafreze, care controlează regiunea de centru-vest, a arătat purtătorul de cuvînt al guvernului federal, se îndreaptă în prezent spre frontierele provinciei de vest, situată la 72 kilometri de Benin.

Din Lagos agențiile de presă anunță că aviația biafreză a atacat în cursul nopții de joi spre vineri orașul Kaduna, capitala provinciei de nord a Nigeriei. Guvernul federal a adoptat o serie de măsuri în vederea prevenirii unor noi atacuri aeriene. În cartierele Lagosului au fost instalate baterii de artilerie. Autoritățile federale au operat în capitală o serie de arestări, reținînd 18 persoane acuzate de a fi desfașurat o activitate îndreptată împotriva guvernului central. Toate zborurile de noapte pe aeroportul internațional din Lagos au fost suspendate.

Referitor la situația din provincia de centru-vest, comunicatul califică incidentele din provincia respectivă drept o lovitură militară pregătită anterior de ofițeri aparținînd triburilor ibos, sprijiniți apoi de trupele infiltrate din provincia orientală.

International Herald Tribune: „OPINIA PUBLICĂ ÎN CĂUTARE DE RĂSPUNSURI”

Intr-un grupaj de materiale care analizează situația existentă în orașe, în lumina ampleror confruntări sociale din ultima vreme și problemele legate de intensificarea intervenției militare a S.U.A. în Vietnam, ziarul „International Herald Tribune” publică — sub semnătura cunoscutului publicist James Reston — un articol ce dezbate problemele politice care frîmîntă azi opinia publică americană. În cele ce urmează redăm largi extrase din acest articol:

„O țară este tulburată atunci cînd poporul se simte neputincios pentru a face față problemelor ei majore și nu știe în ce să se încreadă. Aceasta este temeiul dezorientării noastre actuale. Majoritatea poporului nostru nu este nepăsătoare față de războiul din Vietnam, dar, în viața lor particulară, cei mai mulți se țin departe de tulburările din orașele noastre și de pierderile din Vietnam, lăsînd aceste tragedii în seama oficialităților în care nu au prea mare încredere...”

Oricine s-ar putea să aibă un punct de vedere dar, nimeni nu poate dovedi, mai presus de orice îndoială rezonabilă, că deține și răspunsul la întrebări. Prin urmare, este nevoie de încredere și, pentru moment, tocmai asta nu avem — nici încredere în țelurile noastre comune, nici în vechile noastre instituții religi-

oase și filozofice, nici în politica noastră actuală, nici în oamenii care o făuresc sau o pun în practică.

Nu putem trece cu vederea aceste lucruri care ne duc la concluzia pesimistă că problema neștiinței, a șomajului și a degradării în orașele americane a fost scăpată din mînă. Alte țări industriale avansate, cu mult mai sărace decît Statele Unite, au înregistrat un progres cu mult mai mare decît noi în privința problemelor pe care le pun aglomerările urbane.”

Analizînd problema revendicărilor negrilor în contextul situației economice și sociale actuale din S.U.A. și al politicii externe promovate de administrația Johnson, ca și sub aspectul „priorităților” în ceea ce privește rezolvarea multor probleme și uneori inextricabilelor sarcini guvernamentale, ziaristul american continuă:

„Este adevărat că Statele Unite pot cheltui pentru problemele orașelor și pentru războiul din Vietnam mai mulți bani decît anul trecut, dar, nu este adevărat că ele pot să facă față, în mod efectiv, în același timp războiului din Vietnam, problemelor orașelor, zborului spre Lună, asigurării sănătății și instrucțiunii publice, bunăstării în-

Răsfoind presa străină

regulii popor, noi competiții dintre națiunile bogate și națiunile sărace, alocațiilor grase pentru statele și orașele S.U.A., ajutorului acordat veteranilor, ajutorului pentru străinătate, reducerii datoriei publice, balanței de plăți.

Tocmai acest lucru pe care încearcă să-l realizeze Administrația pare, pînă la urmă, a fi atît o politică proastă cît și o concepție proastă. Trebuînd să facă față propriilor lor năzuinți și bugete, oame-

ni de rînd știu că există o diferență între acestea două. Ei au de ales, și în timp ce Administrația stăruie în pretențiile sale că ea poate înfrînti orice, oamenii își dau, oarecum, seama că acest lucru nu este posibil.

Astfel, ei devin sceptici. Le-ar plăcea să creadă că putem face orice, oriunde — dar, totuși, nu cred și se simt, prin urmare, frustrați, știînd că ceva este fundamental greșit, dar neștiînd cum să-l dea de capăt și neavînd simțămîntul că conducătorii lor, ori vor găsi cheia, ori le vor dezvălui măcar întregul adevăr.

Adevărul este, încontestabil, surprinzător. Noi nici n-am început măcar să evaluăm — necum să ne luăm la trîntă cu ele — cheltuielile ce le-ar implica rezolvarea problemelor din orașele noastre. Acel „Plan Marshall” pentru ghetouri, preconizat mai deunăzi de vicepreședintele Humphrey, este cîmpit de inadecvat. Planul ne-ar costa 20 de miliarde de dolari, dar atîngerea obiectivelor pe care și le-a propus Johnson în legătură cu situația existentă, în orașe, ar necesita cheltuieli de sute de miliarde, o redistribuire a bogățiilor acestei țări, probabil o politică mai

strînsă în domeniul impozitelor — ceea ce, în realitate, nu intră în vederile nici unui om politic — și o redefinire a politicii în Vietnam.

Există o fisură fatală în ordinea problemelor pe care Administrația trebuie să le înfrunte. Administrația definește obiectivele dar, nu arată prin ce mijloace anume acestea ar putea fi atinse, iar frîmîntările în legătură cu Vietnamul și cu situația existentă în orașele noastre vădesc limpede această deficiență oricui, preocupat — fie chiar incidental — de aceste probleme. Din această cauză dănuie sentimentele de neîncredere și frustrare.

Răspunsul președintelui dat orașelor constă în înghetarea unui comitet și sporirea impozitelor. Răspunsul lui în chestiunea Vietnamului constă în intensificarea bombardamentelor și a recrutărilor și-a croit, însă, drum ideea că toate acestea nu sînt un răspuns, nici în privința problemelor de mare amploare, nici în privința răscoală negrilor, nici în privința războiului. În prezent, oamenii sînt în căutarea unor condiții noi, și dacă nu le vor afla, ei își vor căuta, mai curînd sau mai tîrziu, o nouă conducere.”